

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej (EU) 2015/1119 z dnia 22 czerwca 2015 r. ⁽²⁾ lub przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Litewska wnosi o uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-508/15 w oparciu o następujące zarzuty:

- 1) Sąd naruszył prawo, stwierdzając w pkt 83 zaskarżonego wyroku, że odstępstwo przewidziane w art. 33m ust. 1 rozporządzenia nr 1257/1999 ⁽³⁾ dotyczy wyłącznie wieku osób przekazujących gospodarstwo, ponieważ przepis ten wyraźnie dotyczy kwot mlecznych jako dowodu komercyjnej produkcji rolniczej.
- 2) Ponadto w pkt 74–79 zaskarżonego wyroku Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne, stwierdzając, że rząd Republiki Litewskiej nie wykazał, iż posiadanie kwot mlecznych oznaczało, że skarżący zajmował się komercyjną produkcją rolniczą, co w istocie nie odpowiada przedłożonym mu dokumentom sprawy.

⁽¹⁾ Wyrok Sądu (czwarta izba) z dnia 22 listopada 2018 r., Republika Litewska/Komisja Europejska, T-508/15 (EU:T:2018:828).

⁽²⁾ (Dz.U. 2015 L 182, s. 39)

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz.U. 1999 L 160, s. 80).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 8 lutego 2019 r. — Viasat UK Ltd, Viasat Inc./Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Sprawa C-100/19)

(2019/C 131/33)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Viasat UK Ltd, Viasat Inc.

Strona pozwana: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Pozostali uczestnicy postępowania: Inmarsat Ventures Ltd c.o., Eutelsat SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (ii), art. 7 ust. 1 oraz art. 8 ust. 1 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy stwierdzono, że operator wybrany zgodnie z tytułem II wspomnianej decyzji nie dostarczał satelitarnych usług komunikacji ruchomej za pomocą satelitarnego systemu komunikacji ruchomej w dniu określonym jako ostatni zgodnie z art. 4 ust. 1 lit c) ppkt (ii) wspomnianej decyzji, właściwe władze państw członkowskich, o których mowa w art. 8 ust. 1 wspomnianej decyzji, powinny odmówić wydania temu operatorowi zezwoleń na dostarczanie uzupełniających elementów naziemnych na tej podstawie, że wspomniany operator nie wywiązał się z zobowiązania podjętego przez siebie we wniosku?

- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy przywołane przepisy powinny być interpretowane w ten sposób, że w tym samym kontekście, właściwe władze państw członkowskich, o których mowa w art. 8 ust. 1 wspomnianej decyzji, mogą odmówić wydania wspomnianemu operatorowi zezwolenia na dostarczanie uzupełniających elementów naziemnych na tej podstawie, że nie wywiązał się on z zobowiązania dotyczącego zasięgu w dniu 13 czerwca 2016 r.?

(¹) Dz.U. L 172, s. 15.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu 9
(Republika Czeska) w dniu 12 lutego 2019 r. — XR/Dopravní podnik hl. m. Prahy, a.s.**

(Sprawa C-107/19)

(2019/C 131/34)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Obvodní soud pro Prahu 9

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XR

Strona pozwana: Dopravní podnik hl. m. Prahy, a.s.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy czas przerwy od pracy, w trakcie której pracownik musi pozostawać do dyspozycji pracodawcy na wypadek nagłego wyjazdu [i być gotowy do wyjazdu] w dwie minuty, należy uważać za „czas pracy” w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2003/88/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy?
- 2) Czy okoliczność, że do przerywania wskutek nagłego wyjazdu dochodzi tylko sporadycznie i nie można tego przewidzieć, ewentualnie, jak często dochodzi do takiego przerywania, ma wpływ na ocenę powyższego pytania?
- 3) Czy w sytuacji, gdy sąd pierwszej instancji orzeka po tym, jak jego orzeczenie zostało uchylone przez sąd wyższej instancji i sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania, a jednocześnie sąd wyższej instancji przedstawił pogląd prawny, który wiąże sąd pierwszej instancji, to sąd ten jest uprawniony do nierespektowania tego poglądu, jeżeli jest on sprzeczny z prawem Unii Europejskiej?

(¹) Dz.U. 2003, L 299, s. 9.